

පසුගිය දෙසැම්බර් සන්තේස සුබස් සිතිවිල්ලේ පැරලිලක් සිදු වී තිබේ. නොවැම්බර් ලිපියේ කොටසක් සල දෙසැම්බර් ලිපියට ද එකතු වී තිබීම ඒ පැලැවිල්ලයි. සිතේ ඇති වූ නොසන්සුන් කම නිසා එහෙම සහ පෙරේටාර් සගරාවලට (සංග්‍රහවලට) සුබස් සිතිවිලි සඳහා ගත නොහැකි වීම ගැන කතානුව වෙමි.

රයන්, පියන්, ලියමන්, කියමන් ඒක වචනවීමේදී (රයන් + අ) රයන, (පියන් + අ) පියන, (ලියමන් + අ) ලියමන, (කියමන් + අ) කියමන වනු මිස කිසි විටෙක රයනය, පියනය, ලියමනය, කියමනය නො වේ. එසේ නොවන්නේ සම්මත බාසා නියරට අනුවයි.

ඉංගිරිසි මිලියන්, බිලියන්, (ට්‍රිලියන්) ත්‍රිලියන් ඒ විදියට ම ගෙන (මිලියන් + අය) මිලියනය වැනි වචන හදා ගන්නවාට වඩා මිලිනි, බිලිනි, ත්‍රිලිනි වැනි ප්‍රකෘති හදා ගෙන මිලියන, බිලියන, ත්‍රිලියන වැනි වචන බාවිතයට පටන් ගැනීම වඩාත් ම පුදුසු විදිය ලෙස පෙනේ. එසේ නැත්නම් "අය" යනුවෙන් ප්‍රත්‍යයක් අලුතෙන් හදා ගෙන මිලියන් + අය = මිලියනය, බිලියන් + අය = බිලියනය, බස් + අය = බසය, කාර් + අය = කාරය යන වචන හදා ගත හැකිය.

මිලියන වෙනුවට "දස ලක්සය" බාවිතා කිරීමේ වරද පෙන්නා දීම ඒ ලිපියේ අරමුණයි. යතුරු ලියමනේදී ඇති වූ පැරලිලල නිසා ඒ ලිපිය

සුබස් සිතිවිලි

කොටුවේ ලියා තිබුණේ "1680" අප බාවිතා කරන අංකරවලිනි. ඒ අනුව සිතා ගත යුත්තේ එදාට කලින් මේ අංකර මෙහි වියහර වී ඇති බවයි.

පැරණි පුරාවිද්‍යාඥ ලියවිලිවලට පැරණි ඉංගිරිසි ලියවිලිවලට දක්නට ලැබෙන්නේ රෝම අංකර (I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X) නිසා අද බාවිතා වන ඉන්දු අරාබි අංකර බටහිරයටත් ඇත්තේ වැඩි

අංකර 7 සඳහා "ඒරස" යන අකුරු 3 න් එකක්, අංකර 8 සඳහා "ඒදන" යන අකුරු 3 න් එකක්, අංකර 9 සඳහා "කඩ ධ (ඒ + හ - ද් + හ)" යන අකුරු 2 න් එකක්, අංකර 0 සඳහා "කු" හා "යන අකුරු 2 න් එකක්,

යොදා ගම් සංකතාවක් ලිවීම ඒ "කටපයාදී ක්‍රමයේ" එය අපට හුරු නැත. එය මෙසේ විය යුතු යැයි සිතා පහත දැක්වෙන කෘතිය ලියමි.

කටපයාදී ක්‍රමයට අනුව 1234 එක් දහස් දෙසිය නිස් හතර ලිවීම 24 විදියකට කල හැකිය. එය කිසිදු කමකට හැකි අවිල් ජාලයක් බව මගේ හැඟීමයි. 1234 හැන් මාරු කොට 24 විදියකට ලිවිය හැකි බව පෙනේ. 1 = ක/ට/ප/ය, 2 = බ/ධ/ච/ර, 3 = ග/ඩ/බ/ල, 4 = ස/ඳ/හ/ව

- 1234 - 1243 - 1324 - 1342 - 1432 - 1243
2341 - 2314 - 2431 - 2413 - 2134 - 2143
3421 - 3412 - 3124 - 3142 - 3214 - 3241
4123 - 4132 - 4231 - 4213 - 4321 - 4312

මේ සංකතා විධි හතර කටපයාදී ක්‍රමයට ලිවීම ඉතා වෙහෙසකර කාර්යයකි.

කඩුලු පොල්ල මහ ඉඳ ගෙන අමුඩිය ගැනීම හෙවත් දස ලක්ෂයේ හරඹය

මදක් වෙනස් කොට මෙසේ ලියමි.

ඇතක නොවෙතැයි සිතමි.

පැරැන්නන් ගේ ගතික දැනුමේ තරම තේරුම් ගැනීම සඳහා සැද්දු එම රත්නාවලියේ මහ දහ සිටු පුත් වගේ අසු කෙල - අසුකෙල (800,000,000 + 800,000,000) එක් ලක්ෂ හැට කෙල (1000,060,000,000) වීම ප්‍රමාණවත් යැයි සිතමි.

ඉන්දු අරාබි අංකර ක්‍රමය ලෝකයේ පැරණි ගිය හැටි දන්නා කෙනෙකු ඒ කතාව සන්නයින් එලි දරවී කලහොත් "කාතලොනාපුට්ටක ව ස්තූති" කරමි. එය මටත් තව බොහෝ දෙනෙකුටත් වැඩිවත් විය හැකිය.

කඩගස - කඩගස - කගඛස - කගඛස - කසඛස - කසඛස ආදී වශයෙන් සාබ්‍යා 24 ලියා බලන්න. වෙනස තේරුම් ගන්න. 1234 යන අංකර හතර හැන් මාරු කොට 24 විදියකට ලිවිය හැකිය. එවිට සාකතා 24 ක් හැඳේ. එහෙත් කටපයාදී ක්‍රමයට (1234) එක් දහස් දෙසිය නිස් හතර (24 X 4 X 4 X 4 = 1536) එක් දහස් පන්සිය නිස් හය විදියට ලිවිය හැකිය.

අප දන්නා ගිණුම් ක්‍රමය අනුව අසුකෙල + අසුකෙල = එක් සිය හැට කෙල (800,000,000 + 800,000,000 = 1000,060,000,000) වෙනත් එය මහ දහ සිටු පුත් වගේ එක් ලක්ෂ හැට කෙලක් වීම පුදුමයක් නොවේ ද? එක් ලක්ෂ සැට කෙලක් වන්නේ පහස් දහස් නිස් ලක්ෂයට තවත් පහස් නිස් ලක්ෂයක් එකතු වීමෙනි. එය අංකරවලින් ලියන්නේ 500,300,000,000 (අංකර 12) + 500,300,000,000 = 1000,600,000,000 (අංකර 13) යන විදියටයි. (නුමුරුල් - ඉලක්කම් යන වචන දෙකම අසේ නොවේ. දීර + ර - දීයර, වස + ර - වසර, හැදී ඇති රිතිය ගැන සිතා අක + ර = අකර හද ගන්නෙමි. ඉලක්කම්, පටිකකම්, කුලීවම්, කඩුක්කම් යනු හුදු (සුද්ද) දෙමල වචනයයි.

අපේ රටේ පොදු වෙනුවට "කටපය" ආදී අකුරු ක්‍රමයක් තිබුණු බව කියති. එය තිබුණු සිංහල පොතක් ගැන හෝ සෑදේ ලිපියක් වැනි ලියවිලිලක් ගැන හෝ මා අසා නැත. ඒ ක්‍රමය තිබුණේ සකු සහ මහල පොත්වල බව කියමි.

කටපයාදී ක්‍රමයට 4321 - 1234, 4321 + 1234, 4321 /1234, 4321 x 1234 වැනි ගතික ගැටලු විසඳන හැටි තේරුම් ගැනීමට තරම් දැනීමක් මට නැත. ඒ සඳහා කාලය වැය කිරීමට මට බැරැය.

අද අප බාවිතා කරන අංකර දහය අපට ලැබුණේ කවද ද? කෙසේ ද යන්න මම නොදනිමි. ටෙලිවිසින් පෙන්වූ යාපනේ ලන්දේසි

අංකර 1 සඳහා "කටපය" යන අකුරු 4 න් එකක්, අංකර 2 සඳහා "බයිච්" යන අකුරු 4 න් එකක්, අංකර 3 සඳහා "ගඩබල" යන අකුරු 4 න් එකක්, අංකර 4 සඳහා "සඳිච්" යන අකුරු 4 න් එකක්, අංකර 5 සඳහා "ඩනාමල" යන අකුරු 4 න් එකක්, අංකර 6 සඳහා "වනඡ" යන අකුරු 3 න් එකක්,

මා මෙතෙක් හෙපර බැවේ අද අපේ රටේ පැරණි ගිණුම් පවතින දස ලක්ෂ වියහර කොතරම් සෑදේ කොතරම් අවිල් එකක් ද යන්න තේරුම් කිරීම සඳහා පසු බිමක් සකස් කර ගනු පිණිසය. අපි මේ ගතක හද බලමු.

- (10) දස ලක්ෂ 750 - 750 000 000 +
(10) දස දහස් 500 = 5 000 000 +
(5) පන්සිය 150 = 75 000 +
අසු (80 x 1) = 80 =
755,075,080

ඒ ක ධර්මබන්ධු

සුභාෂිතයෝ

පබදු පසිඳු කිවිඳු ද යුදෙහි පැහැදි සුරතී කෙලනා වර කිවඳු හෝ නා යන බස් පෙර දීර වරද නොගෙන සන් නිරිදේ

සෙබලද වරගනද සුහද වඩම්නොද

තේද පද්‍ය:

පබදු පසිඳු කිවිඳු ද යුදෙහි සෙබලද ද පැහැදි සුරතී කෙලනා වර වරගන ද සුහද පෙර දුර හෝ නා යන බස් කිව ද නිරිදේ වරද නොගෙන මද වඩමින් අසන්

පබදු - ස්තූති ප්‍රබන්දයේ දී (ගුණ වැනිමේ දී) පසිඳු කිවිඳු ද - ප්‍රසිද්ද / ගම්නිය කවින්ද්‍රයාත්, යුදෙහි සෙබලද යුද්දයේ දී සෙබලහුන් (සේවක බටයනුන්), පැහැදි - ආදරයෙන් / අසාසවත්, සුරතී කෙලනාවර - රතී කෙලියෙහි යෙදෙන අතර/අවල කෙලියෙහි යෙදෙන අතර, වරගන ද - උතුම් කාන්තාව ද (මෙහෙතරාට "උතුම්" තේරුම නොගැලපෙන සේ පෙනේ. විවා පත් පිරිමියකු හැර අනෙකකු සමඟ රතී කෙලියෙහි යෙදෙන ගැහැනු- ියට සාමාන්‍ය වියනමේ ඇත්තේ "වේසි" යන සරල නමයි), සුහද පෙරදුර - ආදරය පෙරටු කොට ඇති (ආදරය පෙන්වීමට), හෝ - නා යන බස් කිවද - හෝ - නා (යකෝ / පකෝ) වැනි වචන කීවත්, නිරිදේ - රජවරු (පවා), වරද නොගෙන - කෝප නොවී /අතික්ත නැතිව, මද වඩමින් අසන් - ආර්ය කියන්න; ආර්ය කියන්න වැනි වචන කියමින් මගත් සතුටින් (ආසාවෙන්) අසන්.

විසිතුරු - "ගජකුම් බිඳින එකසර කෙසරනු බලැනි" යන කවිය තේරුම් කරමින්, ඇතුන් ගේ කියට පැන උන්නේ කිස් කබල දෙබැකොට මොලය පමණක් කා දමන සිංහයන් ගැන ගුරුවරුන් කියන විට අපි එද මුට ආයා ගෙන අසා සිටියෙමු. එද හෝ ඊට පෙර එබඳු සිංහයන් සිරිත්තට ඇත. අද එබඳු සිංහයෝ නැත.

දිය බිමට දියකඩ වෙත එන ඇතා දකින සිංහයා ඇතාට ඉඩ සලසා වෙනත් තැනකට ගොස් දිය බොන හැටිත් ඇතාගෙන් හමාට ගැහැටක් වේද්දැයි සැකයෙන් වරින් වර ඇතා දෙස බලන සැටිම වේද්දැයි "සන් පවත්" (සතුන්ගේ පැවතුම්) දැක්වීම අද දැන ගත හැකිය. සිංහයා හැම විටම ටර්නවා (වියාග්‍රයා + වනා) මඟ හරින්නේ පරාජය නියත බව දන්නා හෙයිනි. පසිඳු කිවිඳුගේ බොලෙ කියුම්වලට මේ එක් නිදසුනකි.

කොතරම් දුබල බියගුලු රජකු උනත් කිවිඳුන්ට ඔහු කේසර සිංහයෙකි; කොතරම් තිටට රජකු උනත් කිවිඳුන්ට ඔහු සුර්යයෙකි; කොතරම් විරෑපියකු උනත් කිවිඳුන්ට ඔහු අනාගයෙකි.

වරගනත්, වරලියන් යනු ඉහත් පැලැන්තියේ සෝබන ලද්දන්. රතී කෙලියේදී පෙලැන්තියේ ඉහත් පහත් කමට වඩා පිරිමින්ගේ හිත යන්නේ විසේ ඇති දුකකාර ලද්දන් වෙතය. එහෙයින් මෙතැන වරගනන් යන්නේ දුකකාර / විසේ ඇති ලද්දන් යන තේරුම ඇත. මෙහි කියන විදියට යුද්දේදී සෙබලන් හෝ තුනි පබදේ දී කිවිඳුන් "නා - හෝ" යනුවෙන් රජුන් අමතන බවත් මා අසා නැත.

සුරතී කෙලියේ යෙදෙන අතර නම් සපා කෑම, කෙතින්තිම, කිති කැවීම නා - හෝ, යකෝ - පකෝ වැනි ඇමතිම් කරනු ලැබූ ද එය සතුටින් බාර ගැනීම පිරිමින්ගේ සිරිතයි.

රජකු උනත් බියව මැදුරේ සිටිය දී අන් කතුන් වෙත යෑම පාදබිසි යෑමකි. නියම සැමකලු හැකිව පාදබිසි යන ගැනිය "වේසියකි". රජු වෙත ගියත් එබඳු ගැනිය නොවේසියක් නොවේ. කිවිඳාට මෙබඳු දෙයක් සිති වන්නට ඇත්තේ ඇද්දැකීමෙන් බවට සැක කල හැකිය.

ගොරා බී පු එකතු මිය අන් අය එහි රය ගුන නොදනිති. මොන බන කිවත් මොන හීනි තිබුනත් බබදු සිදුවීම එද මෙන් ම අදත් අද මෙන්ම හෙටත් පවතිනු ඇත.

මේ හෙතුන් "දේවයන් වනන්ස - මගෙ දෙයියෝ" වැනි වචන නොගෙන "නා - හෝ - යකෝ" වැනි වචන ඇද ගන්නට හේතුව ඔබ දනිති.

අපේ පැරණි ක්‍රමයට මෙතන හැත්ත පත් කෝටි පහස් ලක්ෂ හැත්ත පන්දහස් අසුරිනි; (මෙවිටත්) මිලිනි ක්‍රමයට හත්සිය පහස් පන් මිලිනි හැත්ත පන් දහස් අසුරිනි; දස ලක්ෂ ක්‍රමයට දස ලක්ෂ හත්සිය හත්සිය පහස් පන් දහස් හැත්තපන් දහස් අසුරිනි. හෙවත් දස ලක්ෂ හත්සිය පහස් පහකුත් හැත්තපන් දහස් අසුරිනි. මගේ අදහස නම් බිත්දු තුනෙන් තුනට බොදෙන මිලිනි ක්‍රමය තිරිල් බවයි. මෙය තේරුම් ගන්න. 1, 000 - දහ; 1, 111 - එක්දහස් එක්සිය එකොලො; 1, 000, 000 - මිලියන; 1, 111, 111 - එක් මිලිනි එක්සිය එකොලොස් දහස් එක්සිය එකොලො 1, 000, 000 - බිලියන; 1, 111, 111, 111 එක් මිලිනි එක්සිය එකොලොස් මිලිනි එක්සිය එකොලොස් දහස් එක්සිය එකොලො.

දස ලක්ෂ ක්‍රමය අනුව දස ලක්ෂ එක (1 x 1,000, 000) දස ලක්ෂ විසි පහ (25, 000, 000) දස ලක්ෂ පන්සිය (500, 000, 000) වැනි සංකතාවල අගයන් අපේ බාසා නියරට අනුව ඒ සංකතාවල අගයන් එකිනෙකට වෙනස්ය.

- 1, 000, 000 + 1 = දස ලක්ෂ එකකි - 1, 000, 001
1, 000, 000 + 5 = දස ලක්ෂ පහකි - 1, 000, 005
1, 000, 000 + 75 = දස ලක්ෂ හත්තපන් පහකි - 1, 000, 075
1, 000, 000 + 500 = දස ලක්ෂ පන්සිය - 1, 000, 500 වේ.

දැන් ඔබට 1, 000, 000 x 500 (500, 000, 000) සහ 1, 000, 500 යන සංකතා දෙකක් වෙනස තේරුම් ගත හැකි වෙතැයි සිතමි. මගේ මතකය හරහම් දස ලක්ෂ ක්‍රමය පැතිරී ගිය කලකට පෙර මුදල් ඇමතිවරයෙකුගේ අය වැය කතාවෙන් පසුව.

අද අපට සිදු වී ඇත්තේ කඩුලු පොල්ල මහ ඉඳ ගෙන අමුඩිය ගැසූ එකට සිදු වූ අරමය.

අපේ බාසා නියරට අනුව දස ලක්ෂ අනුව දහස් හටසිය අනු හවයට එකක් එකතු කල විට (1, 099, 999 + 1) එකොලොස් ලක්ෂය (11, 000, 000) හැඳේ. එය දස ලක්ෂ ක්‍රමයට කියන්නේ කෙසේ දැයි නොදනිමි.

මේ ලිපියේ දෙවන කොටස ලබන සතරාවේ. (කලාපය = කලබ් - කලම්) යන වචනවල වඩා සංගුණක යන නම මෙතැනට ගැලපෙන බව පෙනේ. සංගුණක ම සඟරාව වේ. දැන් "සඟරාව" බාවිතා වන්නේ "මෙහෙයින්" යන වචනය වෙනුවටයි. සන්නය ද මෙහෙයකි. එහෙයින් එයට "සඟරාව" නම වඩාත් ගැලපේ.

ඒ. ක. ධර්මබන්ධු
පැත්ත මිසිට්‍රෙලියා